

[Forsvarsministeren.]

der har opnaaet Udnævnelse til Befalingsmænd i de allieredes Hære, her har gjort. Vi har allerede haft den Glæde, at vi har knyttet en meget fremragende Krigsdeltager, Wingecommander Birksted, til Arbejdet i Krigsministeriet. Jeg vil gerne udtale Haabet om, at det vil vise sig, at der er andre, som paa samme Maade har Ønske om efter Afslutningen af deres Tjeneste i de allieredes Hære at kunne vende tilbage til deres Land og være med til at nyttiggøre de Erfaringer, de har gjort.

Det tredje Afsnit handler om Danske, der i Perioden 9. April 1940—5. Maj 1945 har faaet tillagt Grad som midlertidige Befalingsmænd o. l. i den danske Hær og Søværnet. Ogsaa for dem aabnes der herved Adgang til at indtræde som Befalingsmænd, og ogsaa her tror jeg vi vil være glade, hvis denne Mulighed, der her bliver aabnet, vil blive benyttet.

Lovforslagets Hovedpart er naturligvis § 1, hvor der gives Adgang for Modstandsbevægelsens Befalingsmænd, som har beklædt Delingsførerpladser eller højere ledende Stilling inden for Modstandsbevægelsen, til uden videre at blive udnævnt til overtallige faste Befalingsmænd af Reserven af indtil Oberstløjtnants (Kommandørkaptajns) Grad.

Man har tænkt sig den Fremgangsmaade, at disse ledende Folk inden for Modstandsbevægelsen umiddelbart skulde modtage Udnævnelse til den Grad, som deres Evner og Arbejde har kvalificeret dem til, og derefter er det naturligvis Hensigten, at de i de Tilfælde, hvor det er nødvendigt, maa gennemgaa visse Kursus, saaledes at de bliver i Stand til paa lige Fod med de øvrige Befalingsmænd at gøre Fyldest i de Stillinger, som de har faaet.

Lovforslaget giver imidlertid ikke blot Adgang til de Udnævnelser, jeg her har talt om, til værnepligtige Befalingsmænd eller til faste Befalingsmænd af Reserven, men det aabner ogsaa Mulighed for, hvilket er rimeligt og utvivlsomt vil vise sig nyttigt, at disse Befalingsmænd efter at have modtaget Udnævnelserne kan gaa videre, hvis de maatte ønske det, og efter at have gennemgaaet en passende Uddannelse indtræde som faste Befalingsmænd i Linien, altsaa blive Linieofficerer saavel i Hæren som i Søværnet. Den Uddannelse, man har tænkt sig at give dem, er i Lovforslaget fastsat til ikke at være af over 2 Aars Varighed, og det er naturligvis ikke Hensigten ved den Prøve, som den nævnte Uddannelse naturligt maa afsluttes med, at stille Krav, der svarer til de Krav, som bliver stillet f. Eks.

ved Gennemgangen af Officerssskolen; Uddannelsen skal være en baade teoretisk og praktisk Uddannelse, men man maa naturligvis tage Hensyn til de særlige Forhold, som her gør sig gældende.

Det er klart, at der for Mænd fra Modstandsbevægelsen, som gerne vil yde deres Tjeneste til Forsvaret, vil være adskillige Vanskeligheder forbundet med at træde ind i det, fordi deres økonomiske Forhold ikke vil tillade det. Der findes derfor i Lovforslaget Bestemmelser, hvorefter det er muligt at give disse værnepligtige Befalingsmænd eller Befalingsmænd af Reserven et personligt Tillæg, der vil blive fastsat under Hensyn til den Afønning, vedkommende vilde have haft ved Placering i normal Alder som fast Befalingsmand i tilsvarende eller nærmest tilsvarende Grad. Hvis en Mand altsaa, for at tage et Eksempel, har en Alder, der ligger over den Alder, i hvilken man ellers naturligt bliver udnævnt til den Grad, han nu faar, vil han blive aflønnet, som hvis han var begyndt paa normal Vis og efterhaanden var avanceret. Fremdeles kan der i særlige Tilfælde, hvor den paagældendes økonomiske Forhold er til Hinder for hans umiddelbare Indtræden i Forsvaret, efter Forsvarsministerens nærmere Bestemmelse overgangsmæssigt tillægges ham et personligt Tillæg, der naturligvis skal bortfalde ved Hjemkommandering eller Overgang til en Tjenestemandstilling. Vi haaber, at vi ved disse Bestemmelser har gjort, hvad der staar i vor Magt, for at lette Adgangen til Indtræden i Forsvaret, saaledes at den, der har en virkelig Interesse for at gaa ind deri, ikke vil være hindret af sin økonomiske Situation.

Jeg vil gerne til denne Redegørelse for Lovforslagets Bestemmelser føje, at det er mig en virkelig Glæde at kunne fremsætte dette Lovforslag for Folketinget, fordi jeg er overbevist om, at man ogsaa herigennem kan bidrage til den Forbrødring mellem Folk og Forsvar, som vi alle stræber efter. Alene den Kendsgerning, at der har vist sig en saa levende Trang til et Forslag som nærværende, er for mig et uhyre opmuntrende Tidens Tegn. Det vidner om en Interesse omkring Forsvaret, som vi maa være glade ved at møde, og som Forsvaret igennem mange, mange Aar har savnet. Der var just ikke Trængsel ved Officerssskolernes Døre, og det skyldtes ikke blot de for mange ofte svære Adgangsprøver, det skyldtes heller ikke alene de daarlige økonomiske Vilkaar, som vi maa indrømme vi har givet vore Befalingsmænd, men det skyldtes ofte en næsten fjendtlig Agitation